

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Rapid life životnej poisťovne, a.s.**, so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, so sídlom v Košiciach, Nemcovej č. 22, proti povinnému **J. H.**, bývajúcemu v Z., **pre vymoženie 45,08 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice-okolie pod sp.zn. 17 Er 3489/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2013, sp.zn. 16CoE 112/2012, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice-okolie uznesením z 20. apríla 2012 č.k. 17Er 3489/2011-19 zamietol žiadosť súdnej exekútorke JUDr. Eriky Beňovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. Ex 493/11. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v predmetnej veci sa vymáha plnenie z poisťnej zmluvy a na predmetný vzťah sa vzťahuje pôsobnosť vnútroštátnych a európskych noriem na ochranu spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Po preskúmaní Všeobecných poisťných podmienok dospel k záveru, že tieto spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Spotrebiteľ si túto doložku osobitne nedojednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými podmienkami zmluvy. Mohol len zmluvu ako celok prijať alebo ju ako celok odmietnuť. Záverom uviedol, že uvedená rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z nej odporuje dobrým mravom. Vzhľadom na uvedené zamietol žiadosť exekútora na vykonanie exekúcie, a to v celom rozsahu.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávnenej uznesením z 30. apríla 2013 sp.zn. 16 CoE 112/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol a odvolanie oprávnenej nie je opodstatnené. Prednostne poukázal

na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy keď uviedol, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že rozhodcovská doložka nebola osobitne dojednaná a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe tejto rozhodcovskej doložky bola povinnému fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. K námietke oprávneného, že súd prvého stupňa konal bez nariadenia pojednávania uviedol, že v postupe súdu prvého stupňa nevidí žiadne porušenie procesných práv oprávneného a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo/1/2012 zo dňa 21. marca 2012, podľa ktorého „po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Pri tom medzi iným skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený materiálne vykonateľný exekučný titul, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 O.s.p. V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom, sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 O.s.p.) postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade rozhodli vo veci ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.). Tvrdila tiež, že súdy jej odňali možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že ju neprizvali ku konaniu, rozhodli bez nariadenia pojednávania, nerešpektovali jej právo vyjadriť sa k veci, dokazovaniu a rozhodujúcim otázkam, neprípustne vykonali kontrolu postupu rozhodcovského súdu, upreli jej právo na spravodlivé súdne konanie. V ďalšom uviedla dôvody, so zreteľom na ktoré má za to, že v konaní došlo aj k procesnej vade v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená, zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Podľa § 243c O.s.p. pre konanie na dovolacom súde platia premerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné, ustanovenia § 92 ods. 1, 4 a § 95 O.s.p. však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania

podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 95/2012, 3 Cdo 100/2012, 2 ECdo 168/2013, 2 ECdo 180/2013, 2 ECdo 202/2013, 2 ECdo 295/2013, 3 ECdo 214/2013, 1 ECdo 119/2013, 4 ECdo 228/2013, 5 ECdo 271/2013, 5 ECdo 249/2013, 6 ECdo 126/2013, 7 ECdo 33/2014, 8 ECdo 132/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 29. septembra 2015**

**JUDr. Martin Vladik, v.r.**

**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová